

Zaman Yönetimi Konulu Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Profili

Bibliometric Profile of Graduate Thesis on Time Management

Dilara DİBOOĞLU¹
Gamze ERYILMAZ²

ÖZ

Zaman yönetimi, bireylerin iş hayatında, günlük hayatında ve boş anlarında dahi zamanını nasıl organize edip daha iyi yöneteceğine dair öğretici bir araçtır. Zaman yönetimi, bireyin başarıyı yakalamak için yürüttüğü faaliyetleri ve hayatındaki bir dizi planı kişinin kendisine göre makul biçimde uygun vakitlerde uygulamasıyla oluşmaktadır. Bibliyometri tekniği; herhangi bir alanda yayınlanmış olan makale veya tez gibi bilimsel araştırmaların içerik ve istatistiksel bakımından incelenmesidir. Aynı zamanda mevcut çalışmaların niceliksel olarak değerlendirilmesinde ve araştırılan konuya genel bakış sunabilen bir yöntemdir. Bu çalışmada zaman yönetimi ile ilgili yayınlanmış tüm tezlerin bibliyometrik profilini ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaçtan hareketle ilgili konuyu dikkate alarak gerçekleştirilmiş araştırmalara/çalışmalara yönelik kapsamlı bir bakış sağlanması hedeflenmiştir. Çalışma amacını karşılayabilmek için YÖK Ulusal Tez Tarama Merkezinden yararlanılmıştır. Tarama süreci 6 Haziran 2021 ve 30 Temmuz 2021 tarihleri arasında gerçekleşmiştir. Araştırma sonuçlarına göre zaman yönetimi konulu tezler en çok eğitim ve öğretim alanında yayımlanmıştır. Yüksek lisans düzeyindeki tezlerin oldukça fazla olduğu ve son yıllarda artış gösterdiği elde edilen diğer sonuçlardan biridir.

Anahtar kelimeler: Zaman, Zaman Yönetimi, Bibliyometrik Analiz

ABSTRACT

Time management is a dairy lesson that you will organize and better manage at work, in life and at leisure. Time management consists of activities carried out to carry out for comprehensive purposes and a set of facilities in life, applications in small-scale appropriate spaces. Bibliometric technique; It is in the content of programs such as articles or thesis in any field and in terms of statistics. It is also in a way that is present in its assessment of beauty and in some way from the researched general point of view. In this study, it is aimed to reveal the bibliometric profile of all published theses on time management. For this purpose, it has been designed and realized/targeted for studies. In order to meet the purpose of the study, YÖK National Thesis Screening Center was used. The scan process is an object between June 6, 2021 and July 30, 2021. According to the researches, time plans are mostly published in education and training. It is one of the other results obtained from the last observations that the evaluation of master's degree theses is high.

Keywords: Time, Time Management, Bibliometric Analysis

¹ Yl. Öğrencisi, İskenderun Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Seyahat İşletmeciliği Ana Bilim Dalı, dilaradibool@gmail.com, ORCID ID:0000-0003-4893-3726

² Dr. Öğr. Üyesi., İskenderun Teknik Üniversitesi, Turizm Fakültesi, gamze.eryilmaz@iste.edu.tr, ORCID ID:0000-0003-0588-8021

GİRİŞ

Zaman, yaşadığımız her anın mimarisinde önemli rol oynamaktadır. Zihinsel etmenlerle birlikte fiziksel varlıkların oluşumunda önemli rol oynamaktadır. Ölçsüz ve süreklilik arz eden bu kavram evrenin oluşumunda, gelişiminde, geçmişten günümüze kadar gelen her olgunun, etkinin, bileşenin varoluşunda olan tüm süredir. İnsanoğlunun yaşamı boyunca yaptığı her eylemin zemininde yer almaktadır. Hareket bildiren veya bildirmeyen her durumda zaman vardır. Çünkü zaman dünyadaki akışın en temel unsurudur. Zaman mazideki eylemlerin günümüze değin aktarılması ve geleceğe devamlılığı durumundaki süreçtir ve yeryüzünde bulunan her türlü canlı ya da cansız varlıkların kontrolü dışında gerçekleşmektedir (Smith, 1998). Masallarda kullanılan “Bir varmış bir yokmuş” kalıbında esasen uzun bir süre yaşanan zaman ve o anda gelişen olaylar bütünü kastedilir. Bu da zamanın etkisini ve yetkisini gösterir. Zaman yapılan eylemler dışında tutulamaz. Canlılar etrafında hareket eden her şey belirli bir zaman dilimine aittir (Silahtaroglu, 2004). Bu süre zarfı içerisinde insan bu dilimi en iyi şekilde kullanmak ister, çünkü zaman çok kıymetlidir. Zamanı etkin kullanabilmek için belirli bir planlama yapılır. Bu planlama akıp giden zamanın yönetimi ile ilgilidir.

Zaman yönetimi, bireylerin iş hayatında, günlük hayatında ve boş anlarında dahi zamanını nasıl organize edip daha iyi yöneteceğine dair öğretici bir araçtır (Güçlü, 2001). Kişinin kendi yaşamının kontrolünü sağlayıp çok az sürede birçok şeyi başarması ve planladığı gibi kendi istediği doğrultusunda ilerlemesi ise zaman yönetiminin en belirgin temel özelliklerindedir (Koch, 2011). Zamanın iyi yönetilmesi kişiye ve işletmeye yarar sağlar. Hedeflenen amaç yönünde aktif biçimde planlama yürütülürse belirlenen faaliyette yüksek başarı kaçınılmaz olur. Birey zamanını iyi yönetebildiği takdirde kendi yaşamına, kişisel gelişimine, kariyerine aynı zamanda bulunduğu işletmeye, müesseseye ve kuruma katkı sağlar (Edwards, Bell, Arthur ve Decuir, 2008). Organize edilen planlamanın düzenli yürütülmesi ile yeni fırsatlar da elde edilebilir.

Bibliyometri, akademide yer alan aynı alandaki tüm çalışmaların belirli değişkenler aracılığıyla incelenmesi ve mevcut durumda var olan çalışmalarda ki genel yapının ortaya konulmasıdır (Zan, Yazar ve Bayram, 2012). Bu çalışmada zaman yönetimi ile ilgili yayınlanmış tezlerin bibliyometrik profilini ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu amaçtan hareketle ilgili konuyu dikkate alarak gerçekleştirilmiş araştırmalara/çalışmalara yönelik kapsamlı bir bakış sağlanması hedeflenmiştir. Konuyla ilgili literatür incelendiğinde, daha

önce bu konu ile ilgili herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu bakımdan literatürde ilk defa yer alacak bu çalışma, gelecek araştırmalara yön vermesi bakımından önem arz etmektedir. Elde edilen sonuçlar ile literatüre katkı sağlamak bir diğer amaç olarak saptanmıştır.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Zaman Yönetimi

Zaman yönetimi; yaşamımızda ortaya çıkan birtakım gelişmeleri planlı ve düzenli bir şekilde yönetebilmek için var olan bir etmendir (Karadağ, 2013). Kibar (2014)'a göre zaman yönetimi; kişilerin her türlü yönde gerçekleştirdiği etkinliklerin verimli bir şekilde planlıca yürütülmesidir. Şen (2014)'e göre; çoğu işi kısa sürede yanlış şekilde değil doğru şekilde yapmak ve zaman dilimini verimli bir biçimde kullanmak zaman yönetiminin en önemli unsurudur. Zaman yönetimi, bireyin başarıyı yakalamak için yürüttüğü faaliyetleri ve hayatındaki bir dizi planı kişinin kendisine göre makul biçimde uygun vakitlerde uygulamasıyla oluşmaktadır (Gürbüz ve Aydın, 2012). Çoğu kişinin başarıya ulaşmasında zamanı verimli ve etkin kullanmasıyla ilgisinin olduğu saptanmıştır (Erdul, 2005). Akgemci ve arkadaşları (2003), gelişmede etkili olan sürecin sekiz aşamayla yürütüldüğünü öne sürmüştür. Bu aşamalar; ‘zaman kullanım analizi (zaman cetveli), zaman problemlerini tanımlama, kendini tanımlama, amaç ve öncelikleri belirleme, program hedeflerini uygulama planına aktarma, günlük programlar ve rehberler hazırlama, zaman yönetimi tekniklerini geliştirme, sürecin izlenmesi ve yeniden analiz’ şeklinde sıralanmaktadır.

İnsanlar faaliyet alanlarında dağınık, karma bir yapıdan ziyade düzenli ve sistematik biçimde ilerlemek ister. Bu biçim planlı yönetim şeklini gerektirir. Belirlenen gaye de kişiler temel amacını elde etmek için eylemlerine göre zamanını bölümleyerek ve her vakti kıymetli kılmak için esaslı bir yönetime girer. Esasında birey hedefine ulaşmak için disiplinli bir kişiliğe bürünebilir. Örgütlerin başarıya ulaşmalarındaki en önemli yapının kaynaklarını verimli kullanmasıyla etkili olduğu tespit edilmiştir (Karaoğlu, 2006). Bu kaynakların başında ise “bir noktadan diğerine doğru hareket eden kesintisiz, dinamik ve tekrar etmeyen bir şey” olarak savunulan (Karadağ, 2015) zaman kavramı dikkat çekmektedir. Cüceloğlu (1997), yaşamın çok kıymetli olduğunu ve bunun tasarrufunun mümkün olmadığını belirtmiş, eşsiz zamanın etkili tarzda yönetilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Zamanın iyi yönetilmesi kişiye ve işletmeye yarar sağlar. Bunun bilincinde olan insanlar zamanını programlayarak günün 24 saatini verimli biçimde kullanmak ister. Zaman yönetiminin oluşumu bu bağlamda ortaya çıkmaktadır. Zaman yönetimi her birey için önemli bir kavramdır. Literatürde bilim insanları veya akademik bireyler tarafından farklı alanlarda yazılmış, zaman yönetimi konulu çalışmalara rastlamak mümkündür. ‘‘İşletme (Akataş, 2003; Özçelik, Gülsün, Özçelik ve Öztosun, 2012; Yiğitel ve Ertemsir, 2020), turizm (Tütüncü, 2009; Alsarayreh, Rumman ve Al-Nsour, 2012; Dalkılıç ve Burak; 2017), eğitim (Demirtaş ve Özer, 2007; Gözel ve Halat, 2010; Babacan ve Küçükosmanoğlu, 2015), spor (İmamoğlu ve Çimen, 1998; Caz ve Tunçkol, 2015; Kaygusuz ve Gümüş, 2021) örnek olarak verilebilir.’’

Bibliyometrik Analiz

Bibliyometri, bilimsel çalışmaların matematiksel ve istatistiksel olarak araştırılmasıdır. Bibliyometrideki amaç literatürde yer alan konuların analizi sonucu mevcut konuların sayısal oranını tespit etme ve durumsal analizini inceleme sürecidir. Analiz sonucu literatürde farklı bakış açılarıyla incelenen çalışmaların yoğunluğu veya azlığı bulunduktan sonra literatüre akademik konularla ilgili kısa bir özet sunmaktadır. Bir diğer ifadeyle araştırılan konunun gerçekçi profilini ortaya koymaktadır (Güçlü Nergiz, 2014).

Bibliyometrik çalışmalarda hedeflenen amaç, araştırılan konunun farklı veya çeşitli parametreler özelinde istatistiksel yapı durumunu ortaya koymaktır. Bibliyometri, akademik çalışmaların derlemesinden oluşturulur. Aynı alandaki konular araştırılırken belirlenen değişkenler dikkate alınır. Değişkenler, çalışmaların yayın tarihi, analiz birimi, yayınlandığı yer, örneklem birimi, araştırıldığı alan gibi birçok parametreden oluşabilmektedir (Zan, 2012).

Bibliyometrik çalışmaların belirli amaçlar doğrultusunda farklı alanlarda yapıldığı birçok çalışmadan söz etmek mümkündür. Alanyazın incelendiğinde, turizm alanında (Zengin ve Atasoy, 2020; Ergün ve Kalıpçı, 2020; Alımanoğlu ve Çolakoğlu, 2021; Akgöl ve Ayazlar, 2021; Kırpık ve Dönbak, 2021), eğitim bilimleri alanında (Danışman, Yalçın, Çiftçi, Tosuntaş, Sölpük, Ay ve Yücel, 2016; Demir ve Çelik; 2020; Yılmaz, 2021; Karakuzu, Aras ve Gedikli, 2021; Aydeniz ve Haydaroğlu, 2021), spor alanında (Tekneci, 2013; Ercan, 2020; Murathan, Bozyılan ve Murathan, 2020; Büyükbaykal ve İli, 2020; Karafil ve Akgül, 2021) ve sağlık alanında (Becerikli, 2013; Temizkan, Çiçek ve Özdemir, 2015; Canik ve Özdemir, 2019; Şahin ve Ocak; 2019; Uzun, Baysan ve Bekar, 2019) birçok çalışmaya rastlamak mümkündür.

YÖNTEM

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi tercih edilmiştir. Verilerin analizinde ise bibliyometri tekniğinden yararlanılmıştır. Bibliyometri tekniği; herhangi bir alanda yayınlanmış olan makale veya tez gibi bilimsel araştırmaların içerik ve istatistiksel bakımından incelenmesidir (Çiçek ve Kozak, 2012). Bibliyometri tekniği; mevcut çalışmaların niceliksel olarak değerlendirilmesinde ve aynı zamanda araştırılan konuya genel bakış sunabilen bir yöntemdir (Bonilla Merigó ve TorresAbad, 2015). Bu teknikle birlikte araştırılmak istenen ilgili alanyazındaki konular en geniş anlamıyla incelenmektedir (Ellegaard ve Wallin, 2015). Bu çalışmada zaman yönetimi alanında yayınlanmış tezlerin içerik bakımından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda çalışma amacını karşılayabilme adına bibliyometrik analiz kullanılmıştır. Bibliyometrik analizde farklı değişkenler kullanılarak literatürde yer alan aynı alandaki tüm çalışmalar taranmaktadır. Yeni veriler oluşturmak için tarama yönteminden yararlanılmıştır. Tarama yöntemi, amaçlanan kavramlar ile ilgili yer alan tüm bilimsel verilerin analizini kapsamaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 1999).

Tarama süreci 6 Haziran 2021 ve 30 Temmuz 2021 tarihleri arasında gerçekleşmiştir. Çalışmanın amacına uygun olarak tarama sürecinde YÖK ulusal tez merkezinden yararlanılmıştır. YÖK Ulusal Tez Merkezi web sitesi tarama sekmesinde “zaman yönetimi” anahtar sözcüğüyle arama yapılmıştır. Tez merkezinde zaman yönetimiyle ilgili yayınlanmış ilk tezden itibaren günümüze dek yer alan tüm tezler için kapsamlı bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Arama sonucunda 1991-2021 yılları arasında zaman yönetimiyle ilgili yazılmış 144 teze ulaşılmıştır. Fakat 21 teze erişim sağlanamadığı için araştırma kapsamında yalnızca 123 tez değerlendirmeye alınmıştır. Bu durum çalışmanın sınırlılığını ortaya koymaktadır. Çalışmanın evrenini YÖK Ulusal Tez Merkezi’nde zaman yönetimiyle ilgili yer alan tezler oluştururken, örneklemini ise erişim sağlanan 123 tez oluşturmaktadır.

Tarama sonucu erişilen 123 tez; türü, yılı, yayımlandığı üniversite, araştırma tasarımı, veri toplama tekniği, örneklem yöntemi, anahtar kelimeler, çalışılan konu alanı ve analiz yöntemi olarak toplamda 9 kriter adı altında değerlendirilmiştir. İlgili kriterlerin dikkate alınmasında, Yılmaz (2017) ve Akgün (2020)’nün çalışmalarından (*Yararlanılan çalışmaların çoğunlukla ortak olarak kullanıldıkları kriterler göz önüne alınmıştır.*) yararlanılarak yazarlar tarafından 9 araştırma sorusu geliştirilmiştir. Elde edilen veriler frekans (f) analizi yöntemiyle sayısallaştırılarak araştırma sorularına yanıt aranmıştır.

1- YÖK tez merkezinde “zaman yönetimi” konulu tez sayısı kaçtır?

- 2- Zaman yönetimi konulu tezlerin yıllara ve tez türüne göre dağılımı nasıldır?
- 3- Zaman yönetimi konulu tezlerin çalışıldığı alana göre dağılımı nasıldır?
- 4- Zaman yönetimi konulu tezlerin yayımlandığı üniversiteye göre dağılımları nasıldır?
- 5- Zaman yönetimi konulu tezlerde kullanılan anahtar kelimeler nelerdir ve sıklık düzeyleri nasıldır?
- 6- Zaman yönetimi konulu tezlerin araştırma tasarımına göre dağılımları nasıldır?
- 7- Zaman yönetimi konulu tezlerin veri toplama tekniğine göre dağılımı nasıldır?
- 8- Zaman yönetimi konulu tezlerin örnekleme yöntemine göre dağılımı nasıldır?
- 9- Zaman yönetimi konulu tezlerin kullandıkları analiz yöntemine göre dağılımı nasıldır?

BULGULAR

Bir bilim dalıyla alakalı alanyazına ait reel bir profili ortaya koyan bibliyometrik çalışmalar, konunun bizzat bibliyografisini ele almaktadır (Kozak,2001). Takip eden kısımda YÖK Ulusal Tez Merkezi resmi internet sitesinde (ilk yayınlanan tez) 1991 ile 2021 yılları arasında “zaman yönetimi” ile ilgili her alanda yazılmış olan lisansüstü tezlere ilişkin bulgular yer almaktadır.

Tablo 1, birinci araştırma sorusu dahilinde oluşturulmuştur. Tablo tezlerin türüne göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Tezler yüksek lisans ve doktora olmak üzere iki türden oluşmaktadır.

Tablo 1: Tezlerin türe göre dağılımı

Tez Türü	f	%
Yüksek Lisans	117	95,12
Doktora	6	4,88
Toplam	123	123

Tablo 1 incelendiğinde, tezlerin türüne göre dağılımında, yüksek lisans düzeyinde 117 (%95,12), doktora düzeyinde ise 6 (%4,88) tezin olduğu saptanmıştır. Verilere göre doktora düzeyinde yazılan tezlerin yüksek lisans düzeyine oranla az olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2, ikinci araştırma sorusu dâhilinde oluşturulmuş tezlerin yıllara göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Zaman yönetimiyle ilgili ilk tez 1991 yılında yayımlanmıştır. Ancak erişim sağlanamadığı için tezler 1995 yılından sonra değerlendirilmeye alınmıştır.

Tablo 2 incelendiğinde, tezlerin yıllara göre dağılımında, zaman yönetimi ile ilgili en çok tezin sırasıyla; 2019 yılında 20 (%16,26) , 2014 ve 2018 yılında 16 (13,01), 2020 yılında 12 (%9,76) tezin yayımlandığı en az tezin ise 1995'te 1 (%0,81), 1997'de 1 (%0,81), 1999'da 1

(%0,81), 2003’de 1 (%0,81), 2004’de 1 (%0,81) ve 2011’de 1 (%0,81) adet tezin yayımlandığı tespit edilmiştir. Tablo 2’ye göre zaman yönetimi konulu tezlerin yayınlanmaya başladığı ilk yıldan itibaren son yıllara doğru artış gösterdiği bulgulanmıştır.

Tablo 2: Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı

YIL	f	%
1995	1	0,81
1997	1	0,81
1999	1	0,81
2001	2	1,63
2002	3	2,44
2003	1	0,81
2004	1	0,81
2005	3	2,44
2006	3	2,44
2008	5	4,07
2009	4	3,25
2010	4	3,25
2011	1	0,81
2012	2	1,63
2013	4	3,25
2014	16	13,01
2015	7	5,69
2016	7	5,69
2017	7	5,69
2018	16	13,01
2019	20	16,26
2020	12	9,76
2021	2	1,63
Toplam	123	100

Tablo 3, üçüncü araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur. Tablo tezlerin çalışıldığı alana göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Zaman yönetimi ile ilgili tezler konu filtrelenmeksizin tümü araştırmaya dâhil edilmiştir.

Tablo 3’e göre tezler çalışıldığı alana göre incelendiğinde, en fazla yayımın sırasıyla; eğitim ve öğretim alanında 34 (%27,64), işletme alanında 27 (%21,95), spor alanında 21 (%17,07), hemşirelik alanında 13 (%10,57), hastaneler alanında 8 (%6,50), sağlık kurumları yönetimi alanında 4 (%3,25) tezin olduğu tespit edilmiştir. Diğer alanlarda yer alan tezlerden her biri 1 (%0,81) defa olmak kaydıyla; endüstri ve endüstri mühendisliği, giyim endüstrisi, bilgisayar mühendisliği bilimleri, ormancılık ve orman mühendisliği, endokrinoloji ve metabolizma hastalıkları, hukuk, çalışma ekonomisi ve endüstri ilişkileri, kamu yönetimi, psikoloji, inşaat mühendisliği alanında yer aldığı saptanmıştır.

Tablo 3: Tezlerin Çalışıldığı Alana Göre Dağılımı

Alan	f	%
Eğitim ve öğretim	34	27,64
İşletme	27	21,95
Spor	21	17,07
Hemşirelik	13	10,57
Hastaneler	8	6,50
Sağlık Kurumları Yönetimi	4	3,25
Sosyoloji	2	1,63
Mimarlık	2	1,63
Turizm	2	1,63
Endüstri ve endüstri mühendisliği	1	0,81
Giyim Endüstrisi	1	0,81
Bilgisayar Mühendisliği Bilimleri	1	0,81
Ormancılık ve Orman Mühendisliği	1	0,81
Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları	1	0,81
Hukuk	1	0,81
Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri	1	0,81
Kamu Yönetimi	1	0,81
Psikoloji	1	0,81
İnşaat Mühendisliği	1	0,81
Toplam	123	100

Tablo 4, dördüncü araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur ve tezlerin yayımlandığı üniversiteye göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Sıralama, frekansı en yüksek olandan en az olana doğru yapılmıştır.

Tablo 4: Tezlerin Yayımlandığı Üniversiteye Göre Dağılımları

Üniversite	f	%
Gazi Üniversitesi	8	6,50
Beykent Üniversitesi	8	6,50
Trakya Üniversitesi	5	4,07
İstanbul Üniversitesi	3	2,44
Atatürk Üniversitesi	3	2,44
Selçuk Üniversitesi	3	2,44
Dumlupınar Üniversitesi	3	2,44
Balıkesir Üniversitesi	3	2,44
Marmara Üniversitesi	3	2,44
Haliç Üniversitesi	3	2,44
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi	3	2,44
Manisa Celal Bayar Üniversitesi	3	2,44
Kocaeli Üniversitesi	2	1,63
Sakarya Üniversitesi	2	1,63
Orta Doğu Teknik Üniversitesi	2	1,63
Çukurova Üniversitesi	2	1,63
Afyon Kocatepe Üniversitesi	2	1,63
Karabük Üniversitesi	2	1,63
İstanbul Bilim Üniversitesi	2	1,63
Türk Hava Kurumu Üniversitesi	2	1,63
Atılım Üniversitesi	2	1,63
İstanbul Gelişim Üniversitesi	2	1,63
Namık Kemal Üniversitesi	2	1,63
Fırat Üniversitesi	2	1,63

Kırıkkale Üniversitesi	2	1,63
Çağ Üniversitesi	2	1,63
Yeditepe Üniversitesi	2	1,63
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi	2	1,63
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	2	1,63
Bahçeşehir Üniversitesi	2	1,63
Uşak Üniversitesi	2	1,63
İstanbul Okan Üniversitesi	2	1,63
Hacettepe Üniversitesi	1	0,81
Ankara Üniversitesi	1	0,81
Gaziosman-paşa Üniversitesi	1	0,81
Uludağ Üniversitesi	1	0,81
Kafkas Üniversitesi	1	0,81
Pamukkale Üniversitesi	1	0,81
Yıldız Teknik Üniversitesi	1	0,81
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	1	0,81
Karadeniz Teknik Üniversitesi	1	0,81
Okan Üniversitesi	1	0,81
Mevlana Üniversitesi	1	0,81
Erciyes Üniversitesi	1	0,81
Gediz Üniversitesi	1	0,81
İstanbul Medipol Üniversitesi	1	0,81
Gümüşhane Üniversitesi	1	0,81
Ondokuz Mayıs Üniversitesi	1	0,81
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi	1	0,81
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi	1	0,81
Batman Üniversitesi	1	0,81
Akdeniz Üniversitesi	1	0,81
Kastamonu Üniversitesi	1	0,81
Dokuz Eylül Üniversitesi	1	0,81
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi	1	0,81
Trabzon Üniversitesi	1	0,81
Üsküdar Üniversitesi	1	0,81
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi	1	0,81
Mersin Üniversitesi	1	0,81
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	1	0,81
Ege Üniversitesi	1	0,81
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi	1	0,81
Başkent Üniversitesi	1	0,81
Eskişehir Teknik Üniversitesi	1	0,81
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi	1	0,81
Yaşar Üniversitesi	1	0,81
İnönü Üniversitesi	1	0,81
Toplam	123	100

Tablo 4 incelendiğinde, tezlerin yayımlandığı üniversiteye göre dağılımlarında; Gazi Üniversitesi ve Beykent Üniversitesi'nin her birinde 8 (%6,50) tezin, Trakya Üniversitesi'nde 5 (%4,07) tezin yayımlandığı tespit edilmiştir. İstanbul Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi, Selçuk Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, Balıkesir Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, Haliç Üniversitesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ve Manisa Celal Bayar Üniversitesi'nin her birinde ayrı ayrı 3 (%2,44) tezin yayımlandığı saptanmıştır. Diğer bulgular incelendiğinde; Kocaeli Üniversitesi, Sakarya Üniversitesi, Orta Doğu Teknik

Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Karabük Üniversitesi, İstanbul Bilim Üniversitesi, Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Atılım Üniversitesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Namık Kemal Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, Kırıkkale Üniversitesi, Çağ Üniversitesi, Yeditepe Üniversitesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Uşak Üniversitesi ve İstanbul Okan Üniversitesi'nin her birinde ayrı ayrı 2 (%1,63) tezin olduğu tespit edilmiştir. Geriye kalan diğer üniversitelerin her birinde 1 (%0,81) tezin yer aldığı bulgulanmıştır.

Tablo 5, beşinci araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur ve tezlerin anahtar kelimelerine göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Anahtar kelimeler kategorize edilmiş anlam bakımından birbirine yakın olan kelimeler ise parantez içinde verilmiştir. Tablo 5'te görüldüğü gibi zaman yönetimi adı altında birçok kelime aynı kapsamda değerlendirilmiştir.

Tablo 5: Tezlerin Anahtar Kelimelerine Göre Dağılımı

Anahtar kelimeler	f	%
Zaman yönetimi (zaman kullanımı, zaman planlaması, zamanın etkin kullanımı, zaman tuzakları, etkin zaman yönetimi, zaman yönetimi planlaması ve hedef koyma, zaman tutumları, zaman düşmanları, zaman harcattırıcılar, örgütsel zaman yönetimi, adli zaman yönetimi, zaman yönetimi becerileri, boş zaman yönetimi, serbest zaman tatmini, zaman boyutları, zaman yönetimi algıları)	146	33,56
Zaman (zaman kavramı, mantıksal zaman, boş zaman, boş zaman değerlendirme, zaman türleri, zaman bileşenleri, zaman düşmanları, serbest zaman tutumu)	56	12,87
Yöneticilik (yönetici ve zaman, akademisyenlerde zaman yönetimi, üst düzey yöneticilerin zaman yönetimi, veri dağıtım yönetimi, derste zaman yönetimi, hastane yönetimi, yönetici, toplam kalite yönetimi, performans yönetimi, spor yöneticiliği, stres yönetimi, yöneticilerin zaman yönetimi, proje yönetimi, yönetici hemşire, hastane yöneticileri, Üst düzey yöneticileri, hemşirelikte yönetim, organizasyon yönetimi, yönetim, sağlık kurumları yönetimi, emekli serbest zaman yönetimi, spor yönetimi, ilgi yönetimi)	37	8,51
Öğretmen (ilköğretim okulu öğretmenleri, lise öğretmeni, öğretmen görüşü, ilköğretim okulu yöneticileri, beden eğitimi öğretmeni, okul yöneticisi, okul müdürü, ortaöğretim öğretmenleri, öğretmen adayları, öğretmenlik yeterlilikleri, öğretmenlik becerileri, Türkçe öğretmenleri, KPSS'ye hazırlanan öğretmen adayları, öğretmen görüşü)	22	5,06
Hastane (hastane işletmeleri, kamu hastaneler birliği, hemşire, hemşirelik)	15	3,45
Öğrenci (üniversite öğrencileri, Libyalı lisansüstü öğrenciler, spor bölümü öğrencileri)	14	3,22
Üniversite (üniversite personeli, Sakarya üniversitesi, siyasal bilgiler fakültesi)	9	2,07
Okul (ortaöğretim, ilköğretim, özel okul, okul öncesi, öğretimi planlama, beden eğitimi, öğretim süreci)	9	2,07
Spor (gençlik ve spor müdürlüğü, futbol kulüpleri, sporcu, futbol, futbol kulüpleri, antrenör)	9	2,07
Sağlık (sağlık çalışanları, sağlık hizmeti, sağlık sektörü, sağlık kurumları, sağlıklı yaşam, aile hekimliği çalışanları)	8	1,84
Verimlilik (işletme verimliliği, çalışma verimliliği)	6	1,38
Akademik (akademik performans, akademik başarı)	6	1,38
İş programı (iş verimi, iş tatmini, işkoliklik, iş- yaşam dengesi)	5	1,15
Fiziksel aktivite (fiziksel aktivite düzeyi)	4	0,92
Stres (iş stresi, yönetsel stres)	4	0,92
İş doyumu (yaşam doyumu)	4	0,92
Rekreasyon (rekreatif faaliyetler)	3	0,69
Örgüt kültürü (örgüt çalışanları, farklı örgüt kültürleri)	3	0,69
Tükenmişlik	3	0,69

Sosyal medya (sosyal medya bağımlılığı, internet bağımlılığı)	3	0,69
Makul sürede yargılanma hakkı (Avrupa insan hakları sözleşmesi 6. madde, Yargının gecikmesi)	3	0,69
Durumluk kaygı (sürekli kaygı)	2	0,46
Dönüştürücü liderlik (dönüştürücü liderlik boyutları)	2	0,46
Türkiye (Avrupa birliği)	2	0,46
Öz yeterlilik	2	0,46
Etkinlik	2	0,46
Sanal tembellik (sanal kaytarma)	2	0,46
Çalışma hayatı (bağımsız çalışabilme ve sorumluluk alabilme yetkinliği)	2	0,46
Personel	2	0,46
Karar verme becerileri (sosyal beceri)	2	0,46
Kadın (kadın çalışanlar)	2	0,46
Müşteri memnuniyeti (müşteri kazanımı)	2	0,46
Liderlik	1	0,23
HLA	1	0,23
Kümelenme	1	0,23
RTI	1	0,23
Adolesan	1	0,23
Diyabet	1	0,23
Uyum	1	0,23
Hayat bilgisi	1	0,23
Cinsiyet	1	0,23
Kıdem	1	0,23
Yapı üretim sektörü	1	0,23
Kalite	1	0,23
Organizasyon	1	0,23
Gölbaşı	1	0,23
Performans (kişisel performans)	1	0,23
Ölçek geliştirme	1	0,23
Mizah tarzı ve zaman yönetimi becerisi	1	0,23
İdari	1	0,23
Girişimcilik eğitimi	1	0,23
Yalnızlık	1	0,23
Psikolojik iyi olma	1	0,23
İletişim becerisi	1	0,23
İş gören performansı	1	0,23
Otel işletmeleri	1	0,23
Öğretimi planlama	1	0,23
DASS	1	0,23
Depresyon	1	0,23
Anksiyetee	1	0,23
Kişilik	1	0,23
Bakım davranışı	1	0,23
Karate hakemi	1	0,23
Oryantiring	1	0,23
Kişiler arası öz yeterlik	1	0,23
Adölesan	1	0,23
Beslenme	1	0,23
İnşaat projeleri	1	0,23
Kültürel farklılıklar	1	0,23
Mono kronik polikronik kültürler	1	0,23
Mekânsal planlama	1	0,23
Bilimsel yönetim ilkeleri	1	0,23
Modernizm	1	0,23
Erken cumhuriyet dönemi	1	0,23
Toplam	435	100

Tablo 5'te tezlerin anahtar kelimelerine göre dağılımı yer almaktadır. Tezlerde en çok kullanılan anahtar kelimenin 33,56 (146) oranla zaman yönetimi olduğu tespit edilmiştir. Bu oranı zaman (56; %12,87) ve yöneticilik (37; %8,51) anahtar kelimeleri takip etmektedir. Öğretmen %5,06 (22), hastane %3,45 (15), hemşire %3,22 (14), üniversite %2,07 (9), okul %2,07 (9), spor %2,07 (9), sağlık %1,84 (8), verimlilik %1,38 (6), akademik %1,38 (6), iş programı %1,15 (5), fiziksel aktivite %0,92 (4), stres %0,92 (4), iş doyumu %0,92 (4) oranla kullanılan anahtar kelimelerdir. Diğer anahtar kelimelerin her birinin çok az oranla kullanıldığı bulgulanmıştır.

Tablo 6, altıncı araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur. Tablo tezlerin araştırma tasarımına göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Tezler araştırma tasarımı bakımından nicel, karma ve nitel şeklinde üçe ayrılmaktadır.

Tablo 6: Tezlerin Araştırma Tasarımına Göre Dağılımları

Araştırma Tasarımı	f	%
Nicel	90	73,17
Karma (Nicel+Nitel)	22	17,89
Nitel	11	8,94
Toplam	123	100

Tablo 6'ya göre tezlerde en çok nicel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Tezler, araştırma türlerine göre incelendiğinde, 123 tezin 90' nında (%73,17) nicel araştırma tekniğinin kullanıldığı saptanmıştır. Buna ek olarak 11 tezde (%8,94) nitel, 22 tezde (%17,89) ise karma araştırma tekniklerinin kullanıldığı tespit edilmiştir.

Tablo 7, yedinci araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur ve tezlerin veri toplama tekniğine göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Tablo 7'ye göre veri toplama tekniği bakımından tezlerin beş teknik altında kategorilendiği görülmektedir.

Tablo 7: Tezlerin Veri Toplama Tekniğine Göre Dağılımı

Veri toplama tekniği	f	%
Anket	113	91,87
Doküman incelemesi	5	4,07
Görüşme	2	1,63
Kaynak taraması	2	1,63
Mülakat	1	0,81
Toplam	123	100

Tablo 7 incelendiğinde, veri toplama tekniği olarak 113 (%91,87) tezde en çok anket tekniği kullanıldığı saptanmıştır. Yazılan 5 (%4,07) tezde doküman incelemesi, 2 (%1,63) tezde görüşme, diğer 2 (%1,63) tezde ise kaynak taraması tekniği kullanıldığı tespit edilmiştir. İncelenen 123 tezdten yalnızca %1 (0,81)' inde mülakat tekniği kullanıldığı saptanmıştır.

Tablo 8, sekizinci araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur. Tablo tezlerin örnekleme yöntemine göre dağılımını gösteren bulguları sunmaktadır. Tablo 8'e göre farklı birçok örnekleme tekniğinden yararlanıldığı söylenebilir.

Tablo 8: Tezlerin Örnekleme Yöntemine Göre Dağılımı

Örneklem yöntemi	f	%
Basit tesadüfi örnekleme	32	26,02
Amaçlı (yargısal) örnekleme	23	18,70
Kolayda örnekleme	17	13,82
Katmanlı örnekleme	16	13,01
Küme örnekleme	9	7,32
Örneklem kullanılmayan	8	6,50
Evrenin tamamı	6	4,88
Alan örnekleme	5	4,07
Sistemantik örnekleme	4	3,25
Kota Örnekleme	3	2,44
Toplam	123	100

Tablo 8'e göre tezler kullandıkları örneklem yöntemi bakımından incelendiğinde en çok % 26,02 (32) oranla basit tesadüfi örnekleme, % 18,70 (23) oranla amaçlı (yargısal örnekleme) tercih edildiği bulgulanmıştır. Kota örnekleme %2,44 (3), sistemantik örnekleme %3,25 (4) ve alan örneklemesinin %4,07 (5) oranla tezlerde kullanılan en az örnekleme çeşidi olduğu saptanmıştır. 123 tezdten 8 (%6,50)' inde örneklem kullanılmamış (sağlık, fen bilimleri veya mimarlık gibi alanlarda zaman yönetimini kavramsal açıdan inceleyen çalışmalar), %4,88 (6)' inde ise evrenin tamamına (araştırılan konu alanında yazarın belirtmiş olduğu evreni herhangi bir örneklem grubu kullanılmadan tüm evreni kapsayarak çalışmasına dahil etmesi) ulaşılması hedeflenmiştir.

Tablo 9, dokuzuncu araştırma sorusu kapsamında oluşturulmuştur. Tablo, tezlerin kullandıkları analiz yöntemine göre dağılımı gösteren bulguları sunmaktadır. Tablo 9'dan hareketle tezlerde kullanılan analiz yöntemlerinin çeşitlilik gösterdiği belirlenmiştir.

Tablo 9: Tezlerin Kullandıkları Analiz Yöntemine Göre Dağılımı

Analiz yöntemi	f	%
ANOVA (Varyans analizi)	119	27,67
T-testi	57	13,26
Korelasyon Analizi	41	9,53
Frekans	34	7,91
Kruskal Wallis testi	33	7,67
Mann Whitney U test	25	5,81
Aritmetik ortalama	16	3,72
Tukey HSD testi	15	3,49
Faktör analizi	15	3,49
Regresyon analizi	13	3,02
Betimsel analiz	11	2,56
Kolmogorov-Simironov normallik testi	11	2,56
Standart sapma	10	2,33
Ki Kare Testi	5	1,16
LSD testi	5	1,16
Post Hoc testi	5	1,16
MANOVA	4	0,93
Yüzdeler hesaplama	4	0,93
Shapiro-Wilk testi	4	0,93
Güvenilirlik Analizi	4	0,93
İstatiksel analiz	3	0,70
KMO analizi	3	0,70
Bartlett test	3	0,70
İçerik analizi	2	0,47
Scheffe testi	2	0,47
Levene Testi	2	0,47
Bonferroni testi	2	0,47
Chi-Squared Analizi	1	0,23
Dunnet C Post Hoc testi	1	0,23
Games-Howell ve Gabriel Testi	1	0,23
Pareto Analizi	1	0,23
Toplam	430	100

Tablo 9 incelediğinde, tezlerde en çok kullanılan analiz yönteminin % 27,67 (119) oranla üç ve daha fazla grubun ortalamaları arasındaki farklılıkları ölçmeyi amaçlayan ANOVA (Varyans Analizi) olduğu görülmektedir. Bu oranı; 57 (%13,26) ikili grubu oluşturan değişkelere ilişkin ortalamaların karşılaştırmalı olarak test edildiği T-testi, takip etmektedir. Bu testlerin non-parametrik karşılıkları olarak yine gruplar arası farklılıkların test edildiği Kruskal Wallis testi 33 (%7,67) ve Mann Whitney U testi 25 (%5,81) ise farklılık analizleri olarak belirlenen diğer testlerdir. Tezlerde bir diğer farklılık analizi olarak bilinen MANOVA(grupların birden fazla değişken üzerindeki etkisinin karşılaştırmalı olarak test edilmesi)'nın da 4 (%0,93) yine tercih edildiği görülmektedir. Tabloya göre bu bulguların paralelinde aynı zamanda farklı Post Hoc testlerinin yapıldığı ve bu sayede hangi gruplar arasında farklılıklar olduğu test edilmiştir. Tabloda ilgili testler tezlerde ifade edilmiş şekli dikkate alınması sebebiyle ayrı ayrı frekanslaştırılmıştır. Bu kapsamda tezlerin doğrudan Post Hoc testi yaptığını belirten tezlerin oranı %1,16 (5) iken yine bu oranı, LSD testi takip etmektedir. En yüksek orana sahip olan Post Hoc testi ise Tukey HSD testi (15 (%3,49)) olarak belirlenmiştir. Levene testi, Scheffe testi, Games-Howell ve Gabriel Testi, Dunnet C , Bonferroni tezlerde yararlanılan diğer testlerdir. Bu kapsamda ilgili bulgulardan hareketle zaman yönetimi konulu tezlerde çoğunluk olarak gruplar arası farklılıkların karşılaştırmaları olarak incelendiği görülmektedir. Yine Tablo 9 incelendiğinde, değişkenler arası ilişkilerin test etmek için kullanılan korelasyon analizi (41 (%9,53)) ve frekans analizi (34 (%7,91)) tezlerde çoğunluk olarak kullanılan diğer analiz yöntemleri olarak bulgulanmıştır. Diğer tezlerin; 13 (%3,02)'ünde Regresyon analizi, 11 (%2,56)'inde Betimsel analiz, 11 (%2,56)'inde Kolmogorov-Smirnov normallik testi, 10 (%2,33)' ununda standart sapma, 5 (%1,16)'inde Ki Kare Testi'nin kullanıldığı görülmüştür.

SONUÇ

Zaman yönetimi, kişilerin; eğitim alanı, kariyer planlaması ve meslek hayatında, şirketlerin büyümesinde, sektörel faaliyetlerin gelişmesinde ve yaygınlaşmasında önemli bir etkene sahiptir. Zaman iyi değerlendirildiği sürece çalışılan her alanda verimin yüksek olması asla tesadüf değildir. Ulaşılması hedeflenen amaçlar iyi ve hızlı bir yönetim sürecinden geçerse doğru anda doğru yollarla kısa zamanda birçok faaliyet gerçekleştirilir ve başarı elde edilir. Bu nedenle zamanın etkin kullanılması ve doğru yönetilmesi önemlidir. Zaman yönetiminin bu önemine dikkat çekmek ve bireylerin, işletmelerin veya farklı disiplinlerin nasıl etkin kullandığını gözlemleyebilmek adına, konuyla ilgili bilimsel olarak ortaya konulan farklı çalışmalardan yararlanılması, çeşitli kazanımları beraberinde getirebilir. Örneğin, bireylerin

veya işletmelerin farklı durumlar karşısında, zaman yönetimine ilişkin hangi tutumlara daha çok odaklanmaları gerektiğini spesifik olarak öğrenmeleri gibi. Çünkü bu durum paralelinde, daha çok başarı veya kazancı beraberinde getirerek, bahsi geçen kazanımlar haline dönüşebilmektedir. Bu bakış açısından hareketle; bibliyometrik analizlerin incelenen konuyla ilgili geniş bir çerçeve sunması, buna bağlı olarak birçok alana ve literatüre ilgili konuyla alakalı katkı sağlaması varsayımına dayanarak, bu çalışmanın amacına odaklanılmıştır. Bu çalışmada temel hedef, herhangi bir alanı (eğitim, işletme, sağlık, mimarlık, turizm ve benzeri gibi) gözetmeksizin zaman yönetimi perspektifinde gerçekleştirilmiş tez çalışmalarının (YÖK Ulusal Tez Tarama Merkezi) genel bir profilini ortaya koymaktır. Bu profili ortaya koymak yönelik ise bibliyometrik analiz çerçevesinde, zaman yönetiminin inceleme alanına ilişkin kapsamlı bir görüş oluşturulmak istenmiştir.

Araştırma bulguları paralelinde tez türüne göre zaman yönetimi konusu dikkate alındığında, zaman yönetiminin yüksek lisans düzeyinde daha çok inceleme konusu olarak ele alındığı görülmektedir. Doktora düzeyinde yürütülen tezlerin daha kapsamlı ve farklı perspektiflerden inceleme ve araştırma özelliğine sahip olması gerekliliği göz önüne alındığında, zaman yönetimi konusunun da gerçekleştirilecek olan doktora düzeyinde tezlerin ilgili konuya yönelik farklı bakış açıları sağlayacağı ve alana ve literatüre farklı kazanımlar sunacağı düşünülmektedir.

Tezlerin yıllara göre dağılımları dikkate alındığında 2014 yılından itibaren zaman yönetiminin daha sık çalışıldığı görülmüştür. Bu durum zaman yönetimi konusunun süreç içerisinde hem daha çok inceleme konusu olarak tercih edildiğine hem de tek bir alana özgü bir konu olmadığına, bir diğer ifadeyle farklı disiplinler tarafından tercih edilen bir konu olarak araştırıldığına işaret etmektedir. Araştırma sorularına aranan diğer yanıtların da bu ön görüşü desteklediği söylenebilir. Özellikle tezlerin çalışıldığı alana göre elde edilen analiz bulguları, bahsi geçen görüşü desteklemektedir. Bu bulgulardan hareketle zaman yönetimi konulu pek çok farklı alanda yazılmış tezlerin var olduğu tespit edilmiştir. Öncelikli olarak zaman yönetimi çalışan tezlerin, eğitim ve öğretim, işletme ve spor alanlarında daha fazla yayımlandığı bulgulanmıştır. Ancak sağlık bilimleri, turizm, sosyoloji, mimarlık, giyim endüstrisi, bilgisayar mühendisliği, hukuk, kamu yönetimi, psikoloji, inşaat mühendisliği gibi birçok alanda düşük frekansa sahip olsa da, bu durum; inceleme alanı olarak zaman yönetiminin çeşitli perspektiflerden ele alındığının ve çalışılan alan olarak çeşitlilik gösterdiğinin yansımasıdır. Belirlenen bu tespit paralelinde ilerleyen süreçlerde multidisipliner bakış açısı dikkate alınarak zaman yönetimi konusunun incelenmesi

önerilmektedir. Bu sayede alana yazına, kişisel olarak bireylere veya işletmelere farklı perspektiflerden kazanımlar sunulabileceği öngörülmektedir.

Tezlerin yayımlandığı üniversiteler baz alındığında Gazi, Beykent ve Trakya Üniversitesi frekansı en yüksek olan üniversiteler olarak belirlense de; Türkiye’de eğitim veren bir çok üniversitenin, üniversitelere yönelik elde edilen dağılımda yer aldığı görülmüştür. Diğer taraftan anahtar kelimelere yönelik dağılımlar değerlendirildiğinde zaman yönetiminin boş zaman kapsamında, bireysel, işletme veya farklı disiplinler bazında (spor, sağlık yönetimi gibi) ve eğitim alanında (öğretmen, okul müdürü gibi) çoğunlukla dikkate alınarak anahtar kelimelerin oluşturulduğu belirlenmiştir. Ancak zaman yönetiminin incelendiği alanların çeşitlilik göstermesinin bir çıktısı olarak, anahtar kelimelerinde bu bağlamda çeşitlilik gösterdiği söylenebilir. Çünkü çoğunluk olarak belirlenen anahtar kelimelerin yanı sıra daha birçok alanda (rekreasyon, örgütsel yönetim, tüketici davranışı, bireysel tutumlar veya işgören davranışı gibi) zaman yönetiminin incelenerek, ilgili alanlar ile alakalı olarak tespit edilen anahtar kelimelerden (işdoymu, tükenmişlik, fiziksel aktivite, diyabet, organizasyon, memnuniyet, uyum, girişimcilik gibi) söz etmek mümkündür. Bu durum, zaman yönetimi kavramının farklı birçok çalışma alanında inceleme konusu olarak ele alınabildiğine ve bu sayede geniş bir yelpazede bilimsel destek sunabilecek bir yapıda olduğuna işaret etmektedir.

Tezlerin araştırma tasarımı göre genel itibariyle nicel araştırma tasarımı sahip olduğu belirlenmiştir. Bu durum daha çok sayısal verilerle ampirik olarak ilgili kavramın farklı çalışma alanları ile desteklenmeye çalışıldığını göstermektedir. Bu bulguyu, tezlerin veri toplama tekniğine göre dağılımına ilişkin bulgularında desteklediği söylenebilir. Veri toplama tekniğine ilişkin dağılımlar değerlendirildiğinde çoğunluk olarak anket tekniğinin kullanıldığı belirlenmiştir. İlgili tespitlerden hareketle araştırma sorularına aranan yanıtların birbirini doğrular nitelikte olduğu söylenebilir. Diğer taraftan örnekleme yöntemine göre dağılımlar dikkate alındığında, en çok basit tesadüfi ve amaçlı örnekleme yönteminden yararlandığı belirlenmiştir. Bu bulgu, yapılan çalışmalarda daha çok araştırma amaçlarını karşılayacak örneklemelerin hedef alındığı ile açıklanabilir. Bununla beraber analiz yönetimi olarak ise çoğunlukla farklılık analizlerinin (ANOVA, T-testi) tercih edildiği belirlenmiştir. Bu analizler içerisinde ise gruplar arasında farklılıkların, farklı testler (Post Hoc testleri) baz alınarak incelendiği tespit edilmiştir. Bu bulgu ile zaman yönetimin belirli kategoriler çerçevesinde farklılık testleri üzerinden daha çok araştırma konusu olarak ele alındığı söylenebilir.

Ulusal alanyazında zaman yönetiminin bibliyometrik olarak ele alındığı herhangi bir çalışmaya rastlanamazken, uluslararası alan yazında ise sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Erişimi sağlanan çalışmalardan Salhi (2021), zaman yönetimi ve kontrolü üzerine 2012 ile 2021 yılları arasında Web of Science'ta taranan çalışmaları ele almış, bibliyometrik açıdan değerlendirmiş ve bazı ülkelerde zaman yönetiminin ne kadar çok yaygın olduğunu, önemini ve işletmeye ne ölçüde yarar sağladığına dikkat çekmiştir. İlgili çalışmaya ilişkin araştırma perspektifinin bu çalışma ile paralellik göstermemesi sebebi ile bahsi geçen çalışmanın bulguları, bu çalışmanın bulguları ile karşılaştırılmamıştır. Bir diğer durum ise benzer kategoride başka çalışmaya erişilememiş olmasıdır. Bu nedenle bu çalışmanın bulgularını destekleyen herhangi bir araştırmaya ve bulgusuna yer verilememektedir. Bu durum aynı zamanda çalışmanın sınırlılığı olarak kabul edilmektedir.

Zaman yönetimi alanında (ulusal olarak) doğrudan çalışılmış bibliyometrik çalışmaya rastlanılmamış olması sebebiyle, bu çalışma önem arz etmektedir. Aynı zamanda ilgili öneme bağlı olarak literatüre katkıda bulunabileceği düşünülmektedir. Gelecek zamanda araştırmacıların bu konuyu ele alarak, yeni nesillere ve bu alanın gelişimine kazanım sunacağı öngörülmektedir. Elde edilen tespitler paralelinde zaman yönetiminin birçok alanda ölçülebilen bir yapı olduğu görülmüştür. Bu nedenle sonraki çalışmalar için zaman yönetiminin bireylerin tutumsal yaklaşımlarını daha iyi anlamaya yönelik tüketici davranışı, davranışsal ve psikolojik yaklaşımlar çerçevesinde daha sık inceleme alanı olarak değerlendirilmesi önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Akatay, A. (2003). Örgütlerde zaman yönetimi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (10), 281-300.
- Akgün, Z. (2020). Turizmde Kadın İşgücü Örnekleminde Yazılan Lisansüstü Tezlere Yönelik Bibliyometrik Bir Analiz. *Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(1), 136-145.
- Akgemci, T., Çelik, A., Aydoğan, E., & Akatay, A. (2003). Zaman Yönetimi ve Yönetimsel Zamanda Etkinlik. *Gazi Kitabevi, Ankara*.
- Akgöl, Y., & Ayazlar, G. (2021). Turizm ve Festival İlişkisine Yönelik Araştırmaların Bibliyometrik Haritalandırılması (1975-2020). *Türk Turizm Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 1369-1387.
- Alımanoğlu, Ç., & Çolakoğlu, Ü. (2021). Türkiye'deki Turizm Rehberliği Konulu Lisansüstü Tez Çalışmalarının Bibliyometrik Profili (1998-2018). *Journal Of Travel And Tourism Research*, 51-67.
- Alsarayreh, M. N., Rumman, M. A. R. A., & Al-Nsour, M. M. (2012). Time Management İn Travel And Tourism Companies İn Jordan. *Journal Of Management Research*, 4(1), 1.
- Aydeniz, S., & Haydaroğlu, M. (2021). Dört Temel Dil Becerisi Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 6(1), 200-216.
- Babacan, E., & Küçükosmanoğlu, H. (2015). Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri/The Time Management Skills of Music Education Students. *e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 36-50.
- Becerikli, S. Y. (2013). Türkiye'de Sağlık İletişimi Üzerine Yazılan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi: Eleştirel Bir Bakış. *Ankara Sağlık Hizmetleri Dergisi*, 12(2), 25-36.
- Bonilla, C. A., Merigó, J. M., & Torres-Abad, C. (2015). Economics in Latin America: a bibliometric analysis. *Scientometrics*, 105(2), 1239-1252.
- Büyükbaykal, N. G. & İli, B. (2020). E-Spor Kavramına Yönelik Araştırmaların Bibliyometrik Analizi Bibliometric Analysis Of Researches For E-Sport. *Uluslararası Kültürel Ve Sosyal Araştırmalar Dergisi (Uksad)*, 6(2), 572-583.
- Canik, S., & Özdemir, E. G. (2019). Sağlık Turizmini Konu Alan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Değerlendirmesi (1988-2017). *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 30(2), 125-134.
- Caz, Ç., & Tunçkol, H. M. (2015). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin İncelenmesi. *Spor Ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 91-100.
- Cüceloğlu, D. (1997). İyi düşün doğru karar ver (18. Baskı). *İstanbul: Sistem Yayıncılık*.
- Çiçek, D., & Kozak, N. (2012). Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi'nde yayımlanan hakem denetimli makalelerin bibliyometrik profili. *Türk Kütüphaneciliği*, 26(4), 734-756.

- Dalkılıç, G., & Burak, M. İ. L. (2017). Otel İşletmelerinde Rekreasyon Ve Boş Zaman Yönetimi: Sahil Otelleri Örneği. *Yorum Yönetim Yöntem Uluslararası Yönetim Ekonomi Ve Felsefe Dergisi*, 5(1), 29-42.
- Danişman, Ş., Yalçın, M., Çiftçi, Ş. K., Tosuntaş, Ş. B., Sölpük, N., Ay, Y., ... & Yücel, C. (2016). Türkiye’de eğitim bilimleri alanında yayımlanan dergilerin bilimsel yayın haritası: Dergi etki faktörleri üzerine bir inceleme. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 22(4), 483-506.
- Demir, E., & Çelik, M. (2020). Fen Bilimleri Öğretim Programları Alanındaki Bilimsel Çalışmaların Bibliyometrik Profili. *Türkiye Kimya Derneği Dergisi Kısım C: Kimya Eğitimi*, 5(2), 131-182.
- Demirtaş, H., & Özer, N. (2007). Öğretmen adaylarının zaman yönetimi becerileri ile akademik başarısı arasındaki ilişkisi. *Eğitimde Politika Analizleri ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 2(1), 34-47.
- Edwards, B. D., Bell, S. T., Arthur, Jr, W., & Decuir, A. D. (2008). Relationships between facets of job satisfaction and task and contextual performance. *Applied psychology*, 57(3), 441-465.
- Ellegaard, O., & Wallin, J. A. (2015). The bibliometric analysis of scholarly production: How great is the impact?. *Scientometrics*, 105(3), 1809-1831.
- Ercan, S. (2020). Spor Hekimliği Uzmanlık Tezleri: Türkiye’de Son 15 Yılın Bibliyometrik Analizi. *Spor Hekimliği Dergisi*, 55(1), 021-027.
- Erdul, G. (2005). *Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişki* (Master’s thesis, Uludağ Üniversitesi).
- Ergün, G. S., & Kalıpçı, M. B. (2020). Turizm Ve Şikâyet: Bibliyometrik Bir Analiz. *Seyahat Ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 17(3), 444-463.
- Gözel, E., & Halat, E. (2010). İlköğretim okulu öğretmenleri ve zaman yönetimi. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (6), 73-89.
- Güçlü, D. (2001). Zaman Yönetimi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 25 (25), 87-106. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/kuey/issue/10371/126932>.
- Güçlü Nergiz, H. (2014). Türkiye’de lisansüstü turizm tezlerinin bibliyometrik profili (1990-2013). VII. Lisansüstü Turizm Öğrencileri Araştırma Kongresi, 04-05.
- Gürbüz, M., & Aydın, A. H. (2012). Zaman kavramı ve yönetimi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / KSU Journal of Social Sciences*, 9 (2).
- İmamoğlu, A. F., & Çimen, Z. (1998). Spor Yöneticileri İçin Etkili Zaman Yönetimi. *Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 51-58.
- Karadağ, K. (2013). Zaman yönetimi ve yöneticiler. *İdarecinin Sesi Dergisi*, 155(1), 99-103.
- Karadaş, N. (2015). Zaman kavramına kuramsal yaklaşımlar ve İnternet’te şimdiki zaman olgusu. *Folklor/edebiyat*, 21(83), 325-341.
- Karaoğlu, A. D. (2006). *Üst düzey yöneticilerin zaman yönetimi* (Master's thesis, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü).

- Karafil, A. Y., & Akgül, M. H. (2021). Web Of Science Veri Tabanında Yayınlanan Spor Yönetimi Temalı Makalelerin Bibliyometrik Analizi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 106-117.
- Karakuzu, S., Aras, M. & Gedikli, Ö. (2021). Türkçe eğitimi alanındaki kadın akademisyenlerin akademik çalışmalarının bibliyometrik analizi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (22), 691-705.
- Kaygusuz, Ö., & Gümüş, H. (2021). Çalışan Kadınlarda Boş Zaman Yönetimi ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarının İncelenmesi. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 5(1), 45-53.
- Koch, R. (2011). 80/20 İlkesi: Daha azıyla daha çoğunu elde etmenin sırrı. *Çev. Ed. Kerem Özdemir) İstanbul: Varlık Yayınları*.
- Kozak, N. (2001). Türkiye'de Turizm Pazarlaması Literatürünün Gelişim Süreci: 1972-1998 Yılları Arasında Hazırlanmış Lisansüstü Tez Çalışmaları Üzerine Biyo-Bibliyografik Bir inceleme. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 12(1), 26-33.
- Kibar, B. (2014). Karabük Üniversitesi Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişki. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Karabük*.
- Kırpık, G., & Dönbak, E. R. (2021). Turizm Alanında Yer Alan Liderlik Araştırmalarının Bibliyometrik Analizi. *Alanya Akademik Bakış*, 5(2), 883-909.
- Murathan, G., Bozyılan, E., & Murathan, F. (2020). Fiziksel Aktivite Konulu Tezlerin Bibliyometrik Analizi. *Journal Of Physical Education & Sports Science/Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2).
- Özçelik, N., Gülsün, M., Özçelik, F., & Öztosun, M. (2012). Yöneticilerin Zaman Yönetimi Becerilerinin İş Stresi Üzerine Etkisi. *Anatolian Journal Of Clinical Investigation*, 6(4).
- Salhi, R. (2021, September). Time Management and Control: A Bibliometric Analysis. In *BOOK OF PROCEEDINGS* (p. 50).
- Silahtaroglu, F. (2004). *Akademisyenlerde zaman yönetimi* (Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Smith, J. (1998). Daha İyi Nasıl Zaman Yönetimi. *istanbul: Timaş Yayınları*.
- Şahin, T., & Ocak, S. (2019). Türkiye'de Sağlık Yönetimi Disiplininde Yürütülen Tezlerin Bibliyometrik Analizi. *Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi*, 22(3), 543-558.
- Şen, M. (2014). *Hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinde zaman yönetiminin akademik başarıya etkisi* (Master's thesis, İstanbul Bilim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Tekneci, P. (2013). Türkiye Adresli Spor Alanındaki Bilimsel Yayınların Bibliyometrik Analizi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(3), 76-91.
- Temizkan, P., Çiçek, D., & Özdemir, C. (2015). Bibliometric profile of articles published on health tourism Sağlık turizmi konusunda yayınlanan makalelerin bibliyometrik profili. *Journal of Human Sciences*, 12(2), 394-415.

- Tütüncü, Ö. (2009). Turizm, Rekreasyon Ve Serbest Zaman Yönetimi. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 20(2), 240-241.
- Uzun, S. U., Baysan, C., & Bekar, T. (2019, September). Türkiye’de Son 10 Yılda Halk Sağlığı Alanında Yapılmış Tıpta Uzmanlık, Yüksek Lisans ve Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi. In 3. *International 21. National Public Health Congress*.
- Yıldırım, A. & Simsek, H. (1999). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (11 baski: 1999-2018).
- Yılmaz, G. (2017). Restoranlarda Bahşiş İle İlgili Yayınlanan Makalelerin Bibliyometrik Analizi. *Seyahat Ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 14(2), 65-79.
- Yılmaz, K. Y. (2021). Sosyal Bilimlerde Ve Eğitim Bilimlerinde Sistematik Derleme, Meta Değerlendirme Ve Bibliyometrik Analizler. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(2), 1457-1490.
- Yiğitel, S., & Ertemsir, E. (2020). Zaman Yönetimi Becerileri İle Bireysel Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Sivil Havacılık Sektöründe Görev Yapan Pilotlar Üzerine Bir Araştırma. *Business & Management Studies: An International Journal*, 8(2), 1546-1575.
- Zan, U., Yazar B., & Bayram, Ö. T. D. (2012). Türkiye’de bilim dallarında karşılaştırmalı bibliyometrik analiz çalışması (Doctoral dissertation, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Bilgi ve Belge Yönetimi Anabilim Dalı).
- Zan, B. U. (2012). Türkiye’de bilim dallarında karşılaştırmalı bibliyometrik analiz çalışması [Doktora tezi]. *Ankara: Ankara Üniversitesi*.
- Zengin, B., & Atasoy, B. (2020). Turizm Rehberliği Alanındaki Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Çerçevesi. *Alanya Akademik Bakış*, 5(1), 143-160.